

Mezheplere tâbi olmayanların durumu nedir açıklar mısınız?

...Çünkü onların dayanak noktası Kur'an, sünnet, icma-i ümmet ve kıyas-ı fukahadan ibaret olan edille-i şeriyyedir. Dağlardan daha metin olan o edille-i şeriyye, hiçbir beşerî kuvvetin tahrip edemeyeceği çelikten bir kaledir. Bu kaleden çıkanların, Ehl-i sünnete düşman olan olumsuz cereyanlara kapılmaları veya alet olmaları kuvvetle muhtemeldir.

Şunu da ehemmiyetle nazara vermekte fayda görmekteyim: Mezhepleri beğenmeyen, onlardan birine uymayan veya mezheplerin kolay yanlarını alan bir kimse, asırlardan bu yana gelip geçmiş milyonlarca Müslümanın yolundan ayrılmış, kendi başına yeni bir yol tutmuş olur. Böyle kimseler, Kur'an-ı Kerim'in;

"Kim, Peygambere karşı çıkar ve kendisi için doğru yol belli olduktan sonra müminlerin yolundan başka bir yola giderse, onu o yönde bırakırız ve cehenneme sokarız; o ne kötü bir yerdir." (Nisa, 4/115)

tehdidinden de hissedar olurlar.

Bir mezhep imamını taklit eden kimse, hangi mezhebe bağlanmış ise artık her meselede o mezhebin hükümleriyle amel etmesi ve mezhebinde sebat etmesi lâzım gelir. Ancak zaruret hallerinde herhangi bir meselede yine kendi mezhebinde kalmak şartıyla, diğer bir mezhebin hükmüyle amel edebilir. Bu ise ancak bir âlimin fetvasıyla mümkün olabilir.

İmam-ı Gazali Hazretleri de bu görüştedir.

Mademki taklit sahibi bir mezhebi iltizâm etmiştir, artık onda sebat etmesi gerekir.

Netice olarak; kişinin kendi hevesine uyarak sık sık mezhep değiştirmesi onları hafife almak manasına gelir.

Son asrın müdakkik alimlerinden Muhammed Kevserî, **Makalât** adlı eserinde bu gibi kimselerin halini şöyle tasvir eder:

"Evet, her grubun kendisiyle gördüğü fakat gerçekte ne onunla ne de bununla olan, yani Arap şairinin dediği gibi: **'Yemenlilere vardığında Yemenli, Maadlilere vardığında Adnani'** görünen kişiden daha

bozguncusu yoktur."

Kevserî aynı eserinde, mezhepsizliğin dinsizliğe götüren bir köprü olduğunu da söyler.

Dr. Ramazan el-Bûti ise bu konuda,

"Evet, bütün İslâm milleti uzun tarihi boyunca İslâm'ı aynıyla yaşatma imkânını en geniş ölçüde veren müçtehitlerin bu dört imam (**İmam-ı A'zam, İmâm-ı Şafi'i, İmâm-ı Mâlik ve İmâm-ı Hanbel**) olduğu üzerinde ittifak edegelmişlerdir."

der ve bu imamların yolunu bırakıp insanları mezhepsizliğe davet etmenin "İslâm dinini tehdit eden en tehlikeli bid'at" olduğunu ilâve eder.

Ramazan el-Bûti, mezhepsizlik dava edenlerin yeni hâdiselere çözüm getirmek yerine, İslâm'ın temel rükünlerini sarsmaya çalıştıklarına dikkati çekerek şöyle der:

"Ben bu mezhepsizlerden hiçbirinin bir gün kalkıp da halkın her gün sorup durduğu yeni meselelerden birini araştırdığını görmüş değilim. Onların bütün dertleri, binası tamamlanan, hükümleri yerleşmiş bulunan ve gereğince amel edilmekle Müslümanların borçtan kurtulup selamete çıkacakları İlâhî emirler hususunda yol gösterici olan hak mezhepleri yıkmak için bütün güçlerini sarf etmekten ibarettir!.."

Dr. Ramazan el-Bûti mezhepsizlik dava edenlere şu iki soruyu sorar:

"Bütün insanları inşaat işlerinde mühendislere uymaktan vazgeçmeye çağırırsan ne olur?"

"İnsanları teşhis ve tedavi hususunda doktorlara tabi olmaktan uzak kalmaya davet etsen ne olur?"

Bu soruya kendisi şöyle cevap verir:

"Hiç şüphe yoktur ki, bunun arkasından gelecek olan şey, insanların tamir edeceğimiz diye kendi evlerini bile bile tahrip etmeleri, tedavi zannıyla kendi canlarına kendilerinin kıymalarıdır."

Mezhep tanımayanları bu tehlikenin kapısına getiren ve müçtehitlere tâbi olmaktan men eden en mühim sebep, kendi rey ve düşüncelerini müçtehitlerin görüşlerine müsavi, hatta onlardan daha üstün görmeleridir.

İmam-ı Şârânî Hazretleri de bu hususta şöyle buyurur:

Müçtehitlerin sünnet buyurduklarının hepsi ile amel et ve mekruh dediklerini terk et! Onlardan bu hususta delil aramağa kalkma! Çünkü sen, onların dâirelerinde mahpussun. Onların makamına varmadıkça doğrudan kitab ve sünnete ulaşmakta, onları geçmen ve hiçbir zaman hükümleri onların aldığı yerden alman mümkün değildir...

Bütün mezhepler, bana göre, parmakların el ayasına ve gölgenin aslına bitişik olması gibi, şeriata bitişiktirler...

Bu vesile ile şu noktayı da kaydetmek icap ediyor. Müçtehitlere uymayarak kendi reyine uymak büyük bir gururdur. Bu ise insanın manen çöküşüne sebep olur. Bediüzzaman Hazretleri bu gibi kimselerin akıbeti hakkında şu tesbitlerde bulunur:

"Evet, gurur ile insan maddî ve manevî kemalât ve mehasinden mahrum kalır. Eğer gurur saikasıyla başkaların kemalâtına tenezzül etmeyip, kendi kemalâtını kâfi ve yüksek görürse, o insan nakıstır. Böyle insanlar, malûmat ve keşfiyatlarını daha yüksek görmekle, eslaf-ı izamın irşadat ve keşfiyatlarından mahrum kalırlar. Ve evhama maruz kalarak bütün bütün çizgiden çıkarlar."